

do_co_mo_mo_

Fișă minimală documentare 2003

Girată de organizația membră națională/regională: OAR

0.1 Fotografia clădirii/ grupului de clădiri/ sitului urban/ peisajului/ grădinii descrise: **Imobilul U.G.I.R.**

sursa: Ana Maria Hariton

data: 2012

1. Identitatea clădirii/ grupului de clădiri/ sitului urban/ peisajului/ grădinii:

1.1 numele actual:	Sediul U.G.I.R.
1.2 variantă sau nume trecut	A.G.I.R. (Asociația Generală a Inginerilor din România)
1.3 numărul și numele străzii	strada George Enescu nr. 27-29
1.4 oraș:	București
1.5 regiunea/statul:	sector 1
1.6 cod poștal:	010303
1.7 țara:	România
1.8 cod topografic național	Lat. 44°,44 N, Long. 26°,09 E.
1.9 clasificare/tipologie	ADM
1.10 statut de protecție & data	

do_co_mo_mo_

2. Istoria clădirii

2.1 rezumatul inițial/scop	Sediul Uniunii Generale a Industriașilor din România
2.2 date: contractare / recepția lucrării	Autorizație construire 1938(e) construire 1933-1940(a)
2.3 arhitecți proiectanți și alții arhitect	Constantin Moșinschi (proiect arhitectură) Emil Prager (proiect structură)
2.4 alții asociați cu clădirea	Sculptorii Mac Constantinescu, Ion Jalea (autorii basoreliefurilor)
2.5 modificări importante cu datele aferente	
2.6 funcție actuală	Sediul UGIR 1903
2.7 stare actuală	Bună

3 Descriere

3.1 descrierea generală

Clădirea cuprinde un ansamblu de birouri, săli de primire, sală de conferințe, săli de expoziție și anexe, fiind o construcție cu două subsoluri, parter și cinci etaje, ultimul în retragere.

Compus din două laturi dublu tract, imobilul are un plan în L cu laturile sensibil egale și capetele încheiate cu două calcane în unghi. Pe nivelul curent, corpul orientat spre sud (strada George Enescu) are încăperile majore (4 birouri generos dimensionate - două la aliniament și două în retragere) orientate spre fațada principală, întorcând spre fațada de nord un singur birou, casa scării și două încăperi anexe. Latura orientată spre curte cuprinde pe ambele laturi birouri de dimensiuni mai mici, încheindu-se cu volumul scării secundare. Corpurile se intersectează în dreptul scării principale, fără marcarea articulației.

Tratarea fațadelor accentuează imaginea unui volum compact dominat de plinuri. Fațada principală, compusă simetric are în centru ordinul colosal al celor patru coloane fără capitel ce se ridică pe înălțimea a patru etaje. Pe cele două plinuri laterale, ferestrele dispuse în ax, sunt cuprinse într-un ancadrament continuu ce accentuează verticala. Întoarcerea pe latura de vest a acestui plin decroșat, contribuie la masivitatea volumului. Compoziția fațadei principale este susținută de șase panouri, amplasate pe plinurile dintre ferestre, cu basoreliefuri reprezentând munca fizică, operă a sculptorului Mac Constantinescu. Ferestrele etajului întâi și accesele sunt prevazute cu grilaje ornamentale Art-Deco.

Fațada secundară se compune din trei elemente principale: plinul major situat spre colțul de sud vest, cu câte un singur gol axial pe primele două niveluri; planul central al corpului de birouri cuprinzând la cota inferioară o suită de ferestre verticale, separate de coloane angajate unificate printr-un antablament și planul scării secundare cu un gol axial vitrat vertical continuu și cornișa înălțată la nivelul ferestrelor etajului în retragere. Fațadele posterioare exprimă raporturile plin gol rezultate din organizarea planului. Nivelul în retragere al etajului cinci are cornișa supraînălțată, citindu-se ca un antablament general.

Materialul de finisaj al fațadei principale (cuprinzând și întoarcerea timpanului pe colțul de sud-vest) este travertinul de Deva. Celelalte fațade sunt finisate cu tencuială cu praf de piatră. La interior holul principal și casa scării principale sunt placate cu travertin având pardoseli de marmură.

3.2 construcție

Construcția are un schelet de beton armat cu zidarie de umplutură. Din cauza terenului nisipos fundația s-a executat pe tălpi de beton armat solidarizate cu grinzi de legătură.

3.3 context

do_co_mo_mo_

La data construirii clădirea era situată pe un teren fără vecinătăți imediate . Ulterior, în anii 60, pe latura de est s-a ridicat un bloc de locuințe, cu hoch-parter cinci etaje și două etaje în retragere ce continuă cornișa imobilului UGIR, preluând-o atât ca nivel cât și ca modenatură.

Amplasat într-o alveolă a Bulevardului Magheru, imobilul UGIR contribuie la completarea imaginii arhitecturii anilor 30, dominantă în desfășurarea generală a fronturilor.

4 Evaluare

4.1 tehnică

Imobilul este reprezentativ pentru construcțiile cu schelet de beton armat executate în Bucureștii anilor 30. Ca realizare tehnică sunt remarcabile coloanele de fațadă, din piatră masivă de Deva, executate, pentru prima oară în România , prin prelucrarea mecanică a tamburilor.

4.2 socială

Destinația clădirii, sediul Uniunii Generale a Industriașilor din România , a fost, probabil, unul dintre factorii care au determinat recurgerea la ordinea monumentală și autoritară a clasicismului epurat. Arhitectul a ales ceea ce el însuși definește drept o arhitectură de *contraste netede și suprafețe limpezi pusă în valoare de cateva suprafețe decorative* . Basoreliefurile cu un evident rol ilustrativ-propagandistic se vor dovedi ulterior perfect adecvate tematicii realismului socialist .

4.3 culturală & estetică

Clădirea se remarcă prin expresivitatea monumentală a compoziției ,proporțiile și plastica fațadelor, calitatea estetică a componentelor decorative . Ilustrarea perfectă a vocabularul Art –Deco- ului clasicizant, inspirat din arhitectura Italiei fasciste îi conferă o deosebită valoare arhitecturală și artistică .

4.4 istorică

Art-Deco-ul clasicizant al clădirii se încadrează într-o tendință generală a arhitecturii anilor 30 de revenire la valorile clasicității. Arhitectura fascismului italian, în varianta *stile littorino* a reprezentat sursa de inspirație a numeroase edificii oficiale realizate în România în perioada 1935-1940, printre acestea remarcându-se clădirile lui Duiliu Marcu(Școala de război, Palatul Victoriei, Opera din Timișoara), arhitectura Expozițiilor Internaționale (pavilioanele României la Bruxelles -1935, arh. C. Moșinșchi, Paris 1939 – arh. D. Marcu, New York- 1939, arh G.M. Cantacuzino; Viena - 1940, arh.C. Moșinșchi) sau a pavilioanelor Lunii Bucureștilor (arh. Horia Creangă).

4.5 evaluare generală

do_co_mo_mo_

Exemplar reprezentativ pentru cultura arhitecturală a perioadei interbelice - ilustrând o variantă locală de *stripped classicism* – clădirea ramâne singulară prin scara ordinului colosal și apropierea perfectă a limbajului formal ce caracterizează arhitectura italiană a perioadei, de la compoziția volumetrică până la modul de integrare și stilistica elementelor decorative.

5 Documentare

5.1 principalele referințe

Emil PRAGER, *Betonul armat în România, Editura tehnică, București, 1979, pp.287-288*

5.2 material vizual atașat

5.3 raportor/data

Ana Maria Hariton 2012

6 Examinarea raportului de către ISC/R

Numele membrului ISC examinator:

data examinării:

aprobarea:

grup de lucru nr. ref.:

NAI nr. ref. :

comentarii:

Fișă elaborată în cadrul proiectului Fundației Culturale Inform,

finanțat de Administrația Fondului Cultural Național

do_co_mo_mo_